

Âşık'ın Ölümü

– Elvan USUL · 31 Temmuz 2013

ÂŞIK'IN ÖLÜMÜ

Âşıklar yurdunda yaya kalmış bir köle,
Rıhtımdan rıhtıma yüzer o sisli gömü.
Sonbaharlar düşer yalnızların evine,
Sen hiç güneşin ağladığını gördün mü?

Konmadan yıldızlar saçlarının teline,
Ilgıt esenlerde gezer divane gönlü.
Yırtmazdı geceleri yamalı seslerle,
Sen hiç sevdanın biçildiğini gördün mü?

Yumruklayarak suları serpse yüzüne,
Alev alev erir sevdasının kömürü.
Mahvolmaz mı sanırsın harın eteğinde,
Sen hiç ateşin yaşattığını gördün mü?

Sükûnetin zirvesindeki hayallerde,
Hicranın perçemine takılır sözlüğü.
Gün ola harman ola dese de kendine,
Sen hiç günün ümitsizliğini gördün mü?

Kendin bilip, sardın mı kendini kefene!
Yaktın mı aynada yanağının külünü!
Elinle verdin mi elini sen ellere!
Sen hiç ölünün dirildiğini gördün mü?

Elvin ELVİNCE
2007